

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

CI [i. e. CII]. An oratio, ieiunium & eleem. sint opera satisfactoria?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

QVÆSTIO CI.

*An opera laboriosa pœna temporali
expianda rectè suscipi sponte, &
iniungi à Sacerdotibus
possint?*

LVTHERVVS in *Affert. art. 5.* Etsi Ecclesia suos puniens manum Dei rectè præuenit; non tamen id pertinet ad Claves soluendi. 2. Melanch. in *Locis de Satisf.* similiter. Ecclesia rectè imponit aliquas mortificationes agentibus pœnitentiam. Mortificatio autem debita est aut dolor in contritione, aut pat. etia sustinens afflictiones. Vt David obiurgatus primum expauit vero dolore; deinde calamitates pertulit. Infra. Non sunt mortificationes sine mand. 10. Dei accersita corporis lacerationes; sicut Sacrificuli Baal. &c. Hæc pertinent ad regulam; Frustra colunt in mandatis hominum. Pugnare istis; Non occides. Item, Habito honorem corpori. 3. Kemnitius par. 2. Exam. pag. 1079. & Sufceptas, & iniunctas pœnas relictis satisfactorias.

AUTOR. I. Rectè *Conc. Trid. Sess. 14. C. 9.* tres modos ponit Satisfactionum: Patientiam flagellorum Dei: Sufceptionem spontaneam pœnarum: Impositionem earum Sacerdotalem. De sponte susceptis Iob. vlt. *Inspicienter locutus sum; idcirco me ipse reprehendo, & ago pœnitentiã in fauilla & cinere.* David, 2. Reg. 12. Sponte ieiunauit; humi iacuit, Pl. 68. panem sicut cinerem manducauit, Plal. 101. Achab, 3. Reg. 12. *Quia humiliatus est mei causa, non inducam malum in diebus eius.* Niniuitarum pœnitentia merè spontanea fuit; At salutaris eadem. Ita S. Patres.

II. Pœnalia opera rectè ab Sacerdotibus imponuntur: Iuxta *Matth. 16. 18. Quæcunque allegaueritis.* &c. scil. ad pœnam æternam cum retenta culpa; aut ad temporalem dimissa culpa; *l. gata erunt; aut soluta.* Par enim potestas Clauium est & in culpas, & pœnas. Ita S. Patres apud *Bell. l. 4. c. 5.*

Ratio fauet. Peccata ante Baptismum, facta sunt in ignorantia, incredulitate, à

carentibus gratiã: at post eum patrata fiunt sciēter, in fide, in gratia exclusa: ideo omnem cum culpa pœnam tollit Baptismus; non verò semper pœnitentia; vt iuste Minister huius ingratiss relapsis pœnam imponat. 2. Coniuncta sunt Misericordia & Iustitia Dei; ideo par est sic ab illa dimitti peccata, vt tamen & huic debitum pendatur. At licet Christi Passio fecerit iatis; par est & nos ei compati; vt sensu peccātes puniamur eodem, &c.

DICO AD Lutherum; dicit; non docet; nec doceri potest.

AD Melancthonem; Sicut loca probarent eius intentum; iam argueretur Iob, David, Achab, &c. *Mandata hominū* dicuntur vel contraria Dei mandatis, vel horū neglectoria: Alioquin obedientia homini præsuta est grata. Et placet Deo pœn. interior, & exterior. Neque hæc est homicidiaria, aut corpori inhonora.

QVÆSTIO CII.

*An Oratio, Ieiunium, Eleemosyna
sint opera Satisfactoria?*

MELANCHTHON in *Confess. Aug. &c.* & in *Apolog.* & in *Locu. nega.* ea esse i. satisfactoria quod tamen prout habentur, s. ceremonias nutes, ex humana traditione manantes. II. **KEMNIT.** vs p. 2. Exam. ait esse ea diuinitus mandata; sed ad dies certos, modos, & pœnitentiam applicari superstitiose.

AUTOR. I. Ea non sunt solum Ceremonia; sed res & vtilissimæ, & S. Scripturis commendatæ sunt, vt ad quæ cætera bona opera referantur ab Theologis: *Tum quia* satisfacere Deo debemus per nostra; quod fas, & pote: itaq; de bonis Animi damus Orationem; de Corporis bonis Ieiunium; de fortunæ bonis Eleemosynam: *Tum quia* ad tria vitia referuntur omnia, 1. *Ioann. 5.* ideo & remedia sunt tria; Ieiunium, Concupiscentiæ

carnis

carnis; Oculorum, Eleemosyna; Superbia; Oratio: Quæ cum pœnola sint; rectè satisfactoria dicuntur, & sunt: teste Sacra script. 1. De Oratione: Pl. 49. *Inuoca me in die tribulationis; & eruam te*: Ecce mandatum, & promissum. 2. De Ieiunio exemplum constat Dauidis, 2. Reg. 12. Præceptum verò & promissum, Ios. 24. 3. De Eleemosyna, exemplū Tob c. 1. præceptū & promissum Luc. 11. *Date Eleemosynam, & omnia munda sunt vobis* Itaque Tob. 12. *Bona est oratio cum ieiunio & Eleemosyna*: Quorū regulæ exponuntur, Matt. 6. 4. De cinere & cilicio est Ionę, 3. Et Dauidis, 1. Par. 21. Matt. 11. Vnde S. Hier. ad 3. Ionę: *Saccus & ieiunium sunt arma pœnitentie*. 5. De percussione sui, 1. Cor. 9. *Castigo corpus meum*, ὡς πικρὰ ἰατρὰ, id est ad vsque liuorem contundo, Luc. 18. Publicanus percutiebat pectus suum.

II. Hæc opera etsi quoad Modū, madata non sint, ideoque eatenus sint indebita; non tamen sunt ingrata Deo; Sicut de Consiliis Euangelicis alibi docuim⁹. Num. 30. vota de ieiuniis sponte facta, erant grata Deo, & reddenda. Sic & Baptista asperitas vitæ, Matt. 3. Luc. 3. Mar. 1. etsi nusquā in scripturis imperata. Sic Anna vitæ, quæ Luc. 2. *non recedebat à templo ieiuniis & obsecrationibus* spontaneis &c. Quibus hæretica vanitas euanida cedat oportet.

QVÆSTIO CHII.

An iustificatus verè Deo possit satisfacere pro reatu pœnæ temporalis?

LVTHERANI etsi fateantur, quandoq; dimissa culpa pœnā remanere temporalem. Et pœnis sponte assumtis manum Dei præueniri & auerti: Deniq; Ieiunium, Orationē, & Eleemosynam, operaque laboriosa placere Deo: Satisfacere tamen pernegant.

LVTHERVS in Assert. art. 5. *Veementer odi, & sublatum vellem hoc vocabulū*, Satisfactio, *Quod non modo in Scripturis nō inuenitur, sed & periculosum habet sensum; quasi Deo quisquam possit pro ullo peccato satisfacere: cum grauis ille ignoscat omnia*. Melancht. in Apol. Cōf. Aug. *Hæc tota res est commentitia, recens conficta, sine autoritate Scripturæ, & veterum scriptorum*. &c. CALVINVS Inst. l. 3. c. 4. § 39. *Fingit Satisfactiones fuisse publicas excommunicatorum*.

KEMNITIVS p. 2. Exam. pag. 1087. *Ante Baptismum peccator recipitur in gratiam sine propriis satisfactionibus, propter satisfactionem Christi; post Baptismum lapsus non dimittuntur peccata usq; ulla propria ipsorum satisfactione, quam pro peccatis. Sat orthodoxe*.

SVADENT istis. 1. LVTHERVS. Ezech. 33. *Impius impius non nocebit ei, quacumq; die conuersus fuerit*. 2. Adulteræ solum dictum, Ioan. 8. *Vade, & noli amplius peccare*. 3. Dicant vel apicem Scripturæ pro peccato mortali debere satisfieri VII annis: Vbi pro differentiis peccatis differenter pœnas statuat Christus vel Apostoli? Hæc omnia sunt postea inuenta. 4. MELANCHTHON. Olim satisfactiones fuerunt excommunicatorum publicæ pœnæ, quales Phœnicis, Orestis, Pelei, &c. solum exempli causa. 5. *Cogitentur, ait, alia maiores causa calamitatum, & iram Dei exauescamus, & rursum veram consolationem nobis proponamus*. 6. Deliramenta monachorum obsecrant Legem, & Euangelium, & amplificane dignitatem Traditionum humanarum. 7. CALVINVS Inst. l. 3. c. 15. 2. *Talibus mendaciis, Satisfactionum, oppono gratuitam peccatorum remissionem; quæ nihil in Scripturis clarius*. 8. *Qui dicunt post Baptismum resurgendum esse per Satisfactiones; ij Sanguinem Christi nihil prodesse, nisi quatenus per Clauis dispensatur, volunt. At ipse est proprius nostra*. &c. Plura talia apud Bell. c. 14. 15. 16. &c.

AVTOR. OPERA pœnalia verè sunt Satisfactoria Deo pro reatu pœnæ temporalis, ex Congruo; non ex Condigno. 1. Sic Scriptura in meo Antichristo p. 3. q. 40. 2. Sic Traditio & veteris Ecclesiæ, & S. Patres, apud Bell. l. 4. c. 9. prolixè recitatos: cum obgannitiunculis Sectariorū.

DICO AD I. Non nocet, sed cōuerso; quoad mortem æternam; temporaliter tamē nocere potest; sicut iusto sua iustitia prodest ad tēporale præmiū. Quot enim, quantosq; post conuersionem hīc puniunt.

Yy AD